

Sag C-98/06

Freeport plc mod Olle Arnoldsson

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen)

»Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 6, nr. 1 — specielle kompetenceregler — flere sagsøgte — retsgrundlaget for kravene — misbrug — sandsynligheden for medhold i sagen anlagt ved retterne i den stat, hvor den ene af de sagsøgte har bopæl«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat P. Mengozzi fremsat den 24. maj 2007 I - 8321
Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. oktober 2007 . . . . . I - 8340

Sammendrag af dom

Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — flere sagsøgte

(Rådets forordning nr. 44/2001, art. 6, nr. 1)

Artikel 6, nr. 1, i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civile og handelsretlige område skal fortolkes således, at den omstændighed, at søgsmål, der er anlagt mod flere sagsøgte, hviler på forskellige retsgrundlag, ikke er til hinder for anvendelsen af denne bestemmelse.

Det fremgår nemlig ikke af denne bestemmelses ordlyd, at der blandt de betingelser, der er fastsat for anvendelsen heraf, skulle findes en betingelse om, at søgsmål, der er anlagt mod forskellige sagsøgte, skal hvile på identiske retsgrundlag. Derimod skal det undersøges, om der foreligger en sådan indbyrdes sammenhæng mellem de forskellige krav, som én og samme sagsøger gør gældende mod forskellige sagsøgte, at det er ønskeligt at påkende dem samtidig for at undgå, at der træffes uforenelige afgørelser i tilfælde af, at sagerne påkendes hver for sig. I

denne henseende er det ikke er tilstrækkeligt til, at afgørelser kan opfattes som indbyrdes modstridende, at der forekommer en diversitet i løsningen af tvisten.

Denne bestemmelse finder desuden anvendelse, når de krav, der gøres gældende mod de forskellige sagsøgte, er konnekse på tidspunktet for sagens anlæg, for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig, uden at det i øvrigt er nødvendigt særskilt at fastslå, at kravene ikke alene er fremsat med det formål at unddrage den ene af de sagsøgte hans værneting ved retterne i den medlemsstat, hvor han har bopæl.

(jf. præmis 38-40, 47, 52 og 54 samt domskonkl. 1 og 2)